

Géczi János

Ha még

az éjszaka mélykék lábnyomát,
bajban, hol nem bajban, csak őszén,
ha követtem is, nincs mit tovább

rúg a szív, nem virrad a nappal,
egér moco rog az érfalban,
a fal mögött a másik fal van,
napom mögött egy másik nappal

másik haza él a hazámban,
összegyűrt, mint bábban a lepke
még el nem készült apró teste,
mint havazás a marhakarámban
ahol tavalyi hőség s nyár van

szívből, fényből kikalapálva,
éppenség egy hangnyivá letten,
csöppnyi téllel elegyítetten,
kivel a lélek, ha volna, hálna -

mondogatom, mint aki tudja,
a bele- beleolvadásban
beléndek fortyog s nő a lázban,
megért is, meg nem is, ki tudja,
ha idejéből még futja